

До 850-ліття Гоці

...І мер привітав КОСМОНАВТА

Переді мною сидить свочолоий чоловік з на- прочуд добрим промени- стим поглядом. Тепер він пенсіонер. А що було раніше? Яка історія його тру- дового життя?

Іванко з'явився на світ у Гоці в неблизькому вже 1935 році. Коли хлопчикові виповнилось одинадцять, тяжка недуга звела в могилу батька-кологосника. Тож лишився напівсиротою, а тому подальші дитячі літа, що припали на важку пово- енну пору, дарували мало посмішок та удач. Але було велике бажання вчитись. А раз так, то школа, яку закін- чив на початку 1950-х, ста- ла першою сходинкою на шляху до великих знань.

Це нині подібний підхід незвичний. Тоді ж Іван, прихопивши лише валізу з торбинкою маминих пирогів, вирушив до столиці. Неписьменна ненька-кол- госпниця не могла підказа- ти синові, яким саме шля- хом йому піти. Тож юнак діяв сам, поступивши в Ки- ївський гідромеліоративний інститут та обравши інже- нерний фах гідротехніка.

П'ять років навчання пролетіли, ніби насичений подіями день. І ось уже наш земляк не студент з підруч- ником та конспектом під

пахвою, а майстер БМУ-71 тресту «Водбуд» міста Тернополя, куди приїздить разом з юною дружиною Раїсою.

Далі — більше. Завдя- ки наполегливій праці, ви- сокому професіоналізму та вольовому характеру Івана Кородюка призначають го- ловним інженером, а зати- м і начальником управління, де він пропрацював рівно десять літ, з 1959 по 1969 роки. Відтак досвідчений керівник-будівельник міняє свій будмайданчик на кабінет першого заступника го- лови Тернопільського місь- квиконкому. Тобто стає віце- мером, а через чотири роки — і мером обласного цен- тру. До слова, поміж тринад- цяти міських голів Тернопо- ля радянської доби і років незалежності, перелік яких надрукувала нещодавно міс- цева обласна газета «Вільне життя», Іван Кородюк обій- мав цю посаду найдовше, до листопада 1984-го. І лиш кілька бургомістрів часів па- нування австрійців «обігна- ли» тут нашого земляка.

Ясна річ, мій співбесідник повідав багато цікавого. Але найглибше закарбувався спомин про зустріч з льотчи- ком-космонавтом СРСР, Ге- роєм Радянського Союзу Ві- талієм Жолобовим (див. фото), який відвідав Терно-

піль. Саме тоді відважний підкорювач космосу став по- чесним громадянином міс- та, а диплом із записом про це йому особисто вручив міський голова Кородюк.

Два роки тому Іван Ни- конович полишив посаду директора державного проєктного інституту «Тер- нопільдніпроводпроект», на якій трудився упродовж шістнадцяти літ, та пішов на заслужений відпочинок. Рішенням Кабінету Мініс- трів України ветерану-буді- вельнику встановлено персональну пенсію.

Нахненна праця нашо- го шановного земляка оці- нена високими урядовими нагородами — орденами Трудового Червоного Пра- пора, Дружби народів, «Знак Пошани». Крім того, йому присвоєно почесне звання «Заслужений мелі- оратор України».

Наразі дідусь Іван ті- шиться щастям в оточенні великої родини — дружи- ни, двох доньок, двох ону- ків та правнука, який щой- но з'явився на світ. Поба- жаймо йому ще двічі по- стільки гараздів і щедрот.

Тетяна АБЕР'ЯНОВА,
завідуюча відділом
народної творчості
РОКД.